

เมนูข้อมูล

นายดาต้า

ต้องกล้าที่จะถามตัวเอง

ถิ่วันนี้กระบวนการจัดการบริหารโควิด-19 ละเป็น
ใจไปแล้วอย่างน่าเสียดาย ยอดคนติดเชื้อและ
คนตายเพิ่มขึ้นในอัตราที่เริ่มจะไม่มีแนวโน้มว่าจะ
จะกอบกู้วิกฤตได้

ที่ว่าน่าเสียดายเนื่องจากถ้าย้อนไปดูจุดสมัยเริ่มต้นโควิด
ประเทศไทยเรารับมือได้ค่อนข้างดี ระดับที่องค์กรอนามัย
โลกให้คำชมเชยถึงความสามารถในการป้องกันการระบาด
ซึ่งชนชั้นไปทั่วโลกถึงวัฒนธรรมไทย ที่ประชาชนพร้อม
ให้ความร่วมมือ เชื่อฟังภาครัฐในการรับมือ ทำให้หยุดยั้ง
การระบาดได้สำเร็จ

แต่ถึงวันนี้ไม่ได้เป็นเช่นนั้นอีกแล้ว คำนิยมและ
วัฒนธรรมของคนไทยไม่เปลี่ยนแปลง ยิ่งพร้อมให้ความ
ร่วมมือกับทางการ

อยากให้อะไรก็ตามอย่างนั้น

ไม่ใช่แค่ใส่หน้ากาก ล้างมือ อยู่ร่วมแบบมีระยะทาง
ให้เป็นวิถีชีวิตปกติเท่านั้น กระทั่งถูกสั่งไม่ให้นำเงินในร้าน
อาหาร ดกกิจกรรมหลายๆ อย่างของชีวิต หรือกระทั่งหยุด
ทำมาหากิน คนไทยส่วนใหญ่ก็ให้ความร่วมมือกับรัฐบาล
เต็มที่ ทั้งๆ ที่เดือดเนื้อร้อนใจกันแสนสาหัส

เพื่อความหวังว่ารัฐบาลจะจัดการให้ทุกอย่างดีขึ้น
ได้ คนส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือ

ที่บอกว่าน่าเสียดายก็เพราะถึงที่สุดแล้ว การเสียสละ
ของประชาชนส่วนใหญ่ก็ให้ความหมายอะไรเลย
ที่เริ่มต้นมาอย่างดีนั้นล้มเหลวไม่เป็นท่า

จากแผนการจัดการที่ไล่เลตลอดเวลาของผู้บริหาร
ประเทศ

เรารู้กันดีว่า "วัคซีน" คือทางรอดเดียวที่ทุกคนรอคอย
แต่การบริหารจัดการวัคซีนชัดเจนถึงความเลอะเทอะ

ผิดพลาดไปหมด

ไม่ว่าจะเป็นการจัดการที่ขาดความหลากหลาย ทำให้ช่อง
ทางที่จะได้มาไม่มากนัก

แผนการกระจายที่เรรวนและไม่ยึดมั่นในหลักการ
เริ่มต้นมาถูกแล้วทำให้ความหมายของ "บุคคลที่ความ
เสี่ยงสูง" ว่างๆ คือ "ผู้ติดเชื้อแล้วตายง่ายกว่า" คือ "ผู้สูง
อายุ" และ "ผู้ป่วยโรคเรื้อรัง" ที่มีผลต่อภูมิคุ้มกัน

การกำหนดเช่นนี้ให้บริหารจัดการได้อย่างเป็นระบบ คน
หนุ่ม-คนสาว คนร่างกายแข็งแรง ป่วยแล้วรักษาหายได้ง่าย
มีจำนวนมากกว่าอยู่ที่บ้านก็ยิ่งหาย

ที่ลำบากคือหายแล้วเท่ากับภูมิคุ้มกัน ไม่ติดเชื้อได้
ง่าย ไม่ต่างจากฉีดวัคซีน

หลายประเทศใช้วิธีปล่อยให้ป่วยกันบ้างเพื่อสร้างภูมิคุ้มกัน
ตามธรรมชาติขึ้นมาช่วย ให้ภูมิคุ้มกันหมู่เกิดขึ้นเร็ว
เมื่อวัคซีนมีน้อย ฉีดให้กับผู้ที่มีภูมิคุ้มกันต่ำเท่ากับ
ลดการเสียชีวิต

เป็นการบริหารวัคซีนที่มีอยู่จำกัดให้มีประสิทธิภาพสูงสุด
แต่แล้วไม่นาน การเมือง หรือว่าไปคือ "วัฒนธรรม
อภิสิทธิ์ชน" ในความหมายของ "ระบบเส้นสาย" มีอิทธิพล
กว่า

แผนการจัดการวัคซีนจึงเปลี่ยนไป ด้วยการสร้าง
ความหมาย "กลุ่มคนเสี่ยงสูง" ขึ้นมาใหม่ ให้กลายเป็น
เหล่าอภิสิทธิ์ชนทั้งหลาย เลยไปถึงบริวารของพวกเขา
เหล่านั้น

!! แผนการฉีดวัคซีนเปลี่ยนไปฉีดคนทุกเพศทุกวัย ทุก
ภูมิคุ้มกันที่เป็นเครือข่ายของอภิสิทธิ์ชนก่อน ใน
นาม "ผู้มีความเสี่ยงสูงกว่า"

ผลที่ตามมาคือท่ามกลางสถานการณ์วัคซีนไม่พอเพียง

การสร้างภูมิคุ้มกันตามแบบธรรมชาติที่คุ้มกันก่อนหน้านั้น
ถูกยกเลิก ล้มระเนระนาด

ส่งผลต่อให้การสร้างภูมิคุ้มกันหมู่ล้มเหลว
และที่สุดก็เอาไม่อยู่ สถานการณ์สุ่วิกฤต ท่ามกลาง
เสียงโห่ประชาชนให้ขรม ทำนองไม่ให้ความร่วมมือ
ทั้งที่ท่ามกลางสิ่งๆ แล้ว เป็นความไม่รู้หรือ
ได้ จนเกิดความโลเลไม่มั่นในหลักการสร้างภูมิคุ้มกันหมู่
ที่วางแผนกันมาแต่แรก

การแถลงของผู้รับผิดชอบจะชี้ว่า "ความไม่รู้เรื่อง"
หรือ "ความโง่" ไม่ทางทางป้องกัน

เอาแต่ใช้ชีวิตแบบเสี่ยงคือประชาชน ซึ่งน่าคิดไม่
น้อย

ทหากดูจากผลสำรวจของ "กรุงเทพโพลล์" เรื่อง "คน
ไทยพอใจกับเป้าหมายเปิดประเทศใน 120 วัน

คนตอบเห็นด้วยร้อยละ 60 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 40
เมื่อถามว่าคิดอย่างไรกับการเปิดรับนักท่องเที่ยวจาก
ประเทศความเสี่ยงต่ำ และฉีดวัคซีนครบแล้ว ร้อยละ
61.7 บอกว่าทำให้เกิดการขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจการค้า
และการลงทุน และเมื่อถามว่าปัจจัยอะไรมีผลต่อการเปิด
ประเทศมากที่สุด ร้อยละ 42.0 ตอบว่าสัดส่วนคนไทยที่
ได้รับวัคซีน 2 เข็ม และเมื่อถามว่ากังวลหรือไม่กับการ
เปิดประเทศ ร้อยละ 59.9 ตอบว่ากังวล ร้อยละ 40.1
ไม่กังวล

หากดูจากผลโพลนี้ จะรู้สึกได้ว่า ประชาชนไทยไม่ใช่
พวกไม่รู้เรื่อง กลับค่อนข้างรู้ดีเสียด้วยว่าควรจัดการ
กับสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อวิกฤตอย่างไร

และหากติดตามการแถลงออก ไม่ว่าจะในโลก
ทั่วไป หรือในโลกออนไลน์ จะพบความรับผิดชอบอย่าง
มีปฏิภาณ และไม่ประมาทให้เห็นตลอด

คำถามจึงมีอยู่ว่า ทั้งที่ประชาชนพร้อมให้ความร่วมมือ
และเป็นที่ยอมรับว่าควรทำอะไรอย่างใดถึงขนาดนี้

ไทยเรากลับพลิกจากประเทศรับมือโควิดได้ดี มาเป็น
ประเทศที่ต้องสู้กันอย่างไม่มีหวังตามฤดูกาลอยู่
ทุกวันนี้

ใครโง่! ●